

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0995
Dok.: NGR40561

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning m.v.) (L 88), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. januar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning) (L 88):

”Ministeren bedes oplyse om det er korrekt, at Politiklagemyndighedens afgørelser ikke kan påklages. Såfremt Politiklagemyndighedens afgørelser ikke kan påklages bedes ministeren redegøre for, hvorledes man kan sikre en 2. instans behandling, således som man kender fra andre forvaltningsområder.”

Svar:

1. Efter lovforslaget oprettes en ny uafhængig myndighed: Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden), og lovforslaget indebærer, at et politiklageråd vil få det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens virksomhed.

Forslaget til retsplejelovens § 118 har følgende ordlyd:

”§ 118. Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden) er en selvstændig myndighed, der ledes af Politiklagerådet og en direktør.

Stk. 2. Politiklagemyndigheden behandler klager over politiet, jf. kapitel 93 b, og efterforsker straffesager mod politipersonale, jf. kapitel 93 c.

Stk. 3. Politiklagemyndigheden udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.”

2. Politiklagemyndigheden overtager bl.a. statsadvokaternes opgaver efter retsplejelovens kapitel 93 b med at *undersøge og træffe afgørelse i sager om politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager)*. Med henblik på at Politiklagemyndigheden skal være uafhængig, vil dens afgørelser i konkrete adfærdsklagesager ikke kunne påklages til Justitsministeriet eller nogen anden administrativ myndighed. Det følger således af den foreslåede § 1019 m, at Politiklagemyndighedens afgørelser i sager om adfærdsklager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I princippet ville der ikke være noget til hinder for at etablere en politiklageordning, hvor Politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager kunne påklages til politiet eller anklagemyndigheden, men dette ville i givet fald betyde, at Politiklagemyndigheden ikke ville have den tilsigtede uafhængighed. En sådan ordning ville ikke varetage formålet med lovforslaget, nemlig at behandlingen af adfærdsklager sker uaf-

hængigt af politiet og anklagemyndigheden.

Der vil imidlertid være mulighed for at klage over Politiklagemyndighedens afgørelser til Folketingets Ombudsmand, idet ombudsmandens virksomhed i henhold til ombudsmandsloven omfatter alle dele af den offentlige forvaltning, og Politiklagemyndighedens afgørelser vil også kunne indbringes for domstolene.

3. Den nye myndighed skal efter lovforslaget endvidere overtage statsadvokaternes opgave efter retsplejelovens kapitel 93 c med at *efterforske strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten* samt sager om personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Det vil efter lovforslaget fortsat være den almindelige anklagemyndighed (statsadvokaterne og Rigsadvokaten), der tager stilling til tiltalespørgsmålet og i givet fald møder i retten som anklager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslaget og side 202-203 i betænkning nr. 1507 om behandling af klager over politiet.